„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 8 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 112. Wtorek 14. Maja 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

Sprawa luxemburgska załatwioną została ostatecznie. Przedwczoraj podpisany został w Londynie traktat będący podstawą i rękojmią utrzymania pokoju. W przeciągu miesiąca nastąpi ratyfikacya zawartego traktatu, poczem załoga pruska opuści twierdzę Luxemburg.

Sprawy wewnętrzne monarchii austryackiej zbliżają się obecnie ku ważnemu i pełnemu doniosłości rozwiązaniu i rozstrzygnieniu. W sejmie węgierskim rozpoczną się obrady nad dyplomem inauguracyjnym, w sejmie kroackim ostateczne debaty nad stanowiskiem Kroacyi w obec Węgier. Im bardziej zbliża się chwila otwarcia rady państwa, tem gorliwiej i pilniej obradują posłowie i tem łatwiej zapewnie osiągnięte będzie pogodzenie się co do głównych punktów.

„W. A.“ donosi, że Jego Excel. prezydent ministrów baron Beust powołany został najwyższym rozkazem do Budy, dokąd niezwłocznie się udaje. Najbliższa konferencya deputowanych nastąpi dopiero w połowie przyszłego tygodnia.

Dzień koronacyi nie jest jeszcze dotąd stanowczo oznaczony. Jak słychać ma się tu świetna uroczystość odprawić pomiędzy 2. a 10. czerwca. Notyfikacya wystosowana do ciała dyplomatycznego powiada, iż koronacya nastąpi dnia 2. czerwca, ale w razie gdyby zaszły jakieś przeszkody, zostanie do dni następnych odroczoną. Z członków najjaśniejszego domu cesarskiego mają tej uroczystości być przytomni arcyksiążęta Karol Ludwik, Ludwik Wiktor, Albrecht Wilhelm, Karol Ferdynand, Józef, książę Modeny Franciszek i wielki książę Toskany Ferdynand.

Z Pesztu donoszą: Dwór najwyższy żyje w odosobnieniu i nikt nie wie co się dzieje w zamku. Przechodzący widują często Najj. Panią używającą przechadzki w ogrodzie zamkowym, a Najj. Pan zajmuje się ciągle sprawami państwa, ministrowie i inni dyplomaci ciągle przyjeżdżają do zamku. Żaden program nie jest ułożony i nie wiadomo co Najj. Państwo zarządzą. Słychać tylko, że od poniedziałku rozpoczną się audyencye. Dla braku miejsca w zamku, ponieważ większa część sal są zajęte na przyszłe uroczystości koronacyjne, tylko po sto osób z petycyami będą przypuszczane do audyencyi. D. 10. b. m. odbyły się dwie narady ministeryalne i Najj. Pan brał udział w jednej z nich. Zdaje się, że Cesarz Jego Mość zabawi tu do środy lub czwartku, a następnie uda się do Wiednia dla otwarcia Rady państwa, poczem znowu przybędzie do Pesztu i to zapewne z dostojnemi dziećmi. Nie potwierdza się wiadomość, że Najj. Państwo przepędzą dni kilka w zamku Gödöllö, bo restauracye które tam są niezbędne, nie będą jeszcze tak prędko ukończone. Przystrojenie kościoła w Budzie do obrzędu koronacyjnego poruczono dekoratorowi z Wiednia p. Hassa.

Na posiedzeniu sejmu kroackiego z d. 11. maja miały się rozpocząć stanowcze obrady nad kwestyą względem obesłania sejmu peszteńskiego. „Zagrzebska gazeta“ zapowiada, że powziętą będzie co do tego ostateczna uchwała. Najprzód mają przyjść pod obrady następujące pytania: 1) czy sejm przyjmuje bezwarunkowo reskrypt królewski z dnia 23. kwietnia b. r.; 2) czy odpowiedź sejmu ma być ułożoną w kształcie uchwały, czy adresu; 3) czy z powodu koronacyi ma być wysłaną deputacya sejmowa do Pesztu.

Tenże dziennik donosi, że znany w treści wniosek mniejszości Zivkovic'a miał być w ostatniej chwili, gwoli magnatom i stanowczym unionistom, jako też dlatego aby zapobiedz rozbiciu głosów w samem stronnictwie unionistów, o tyle zmodyfikowanym, że wykreślono klazulę, iż gdyby sejm węgierski nie zgodził się na warunki odnoszące się do autonomii i nienaruszalności Kroacyi, wyprawiona z sejmu zagrzebskiego deputacya powróciłaby nie bywszy obecną przy koronacyi, — przez które to wykreślenie zamknięto sobie drogę do odwrotu. Wniosek unionistów zaproponuje tedy adres tej myśli: że sejm zagrzebski pod zastrzeżeniem pewnych warunków peszteński sejm koronacyjny obeszle. Tę uchwałę ma odnieść do Pesztu, podług propozycyi unionistów, składająca się z 12 członków deputacya i przedłoży ją sejmowi węgierskiemu. Właściwą, jakkolwiek ukrytą myślą tak zmodyfikowanego wniosku, jest to, że deputacya wybrana przez unionistów, w razie gdyby ci utrzymali się w większości w sejmie zagrzebskim, nawet w tym wypadku gdyby peszteński sejm warunków nie przyjął, mogłaby choćby nawet na własną odpowiedzialność koronacyi być obecną.

„Zagrzebska gazeta“ podaje jeszcze także i tę wiadomość, że oprócz p. Mazuranic'a nikt więcej z posłów mandatu swego nie złożył dotąd, i zbija jako nieprawdziwą pogłoskę jakoby Jego Excelencya były kanclerz nadworny z Zagrzebia miał wyjechać.

W Zagrzebiu zwraca na siebie uwagę aresztowanie p. Miletica redaktora „Zastavy“ i posła serbskiego, u którego miały być znalezione kompromitujące pisma panslawistyczne.

Na posiedzeniu sejmu pruskiego d. 9. b. m. toczyły się rozprawy nad interpelacyą posła Assmanna, tyczącą się przesadzenia wicedyrektora sądu wyższego Oberga z Stade na wiceprezesa apelacyjnego w Racicorzu w miejsce pana Kirchmanna, pomimo, że izba poselska odrzuciła na przeszłej sesyi sejmowej przedłożony jej projekt do prawa, żądający, ażeby rządowi było wolno przesadzać urzędników sądowych z świeżo anektowanych krajów do starych prowincyi pruskich i odwrotnie. Po oświadczeniu ministra sprawiedliwości hr. Lippe, że jest gotów na interpelacyę zaraz odpowiedzieć, interpelant uzasadnia ją. Mowca podnosi mianowicie, że fakt w interpelacyi dotknięty sprzeciwia się tak artykułowi 90 konstytucyi jak i przepisom wykonania z dnia 26. kwietnia 1851. W obec ważności kwestyi tej autentyczne oświadczenie ze strony ministra sprawiedliwości pod tym względem koniecznie jest potrzebnem. Jeżeli usprawiedliwienie środka tego nie opiera się na okolicznościach, dotąd nieznanych, natenczas jasną jest, że minister sprawiedliwości pominął po prostu przepisy prawne. Minister sprawiedliwości hr. Lippe rozbiera w odpowiedzi swej nasamprzód powody, jakie rząd skłoniły do przedłożenia izbie poselskiej projektu do prawa, dotyczącego przenoszenia sędziów z prowincyi świeżo anektowanych do starych prowincyi pruskich i odwrotnie. Mowca twierdzi, że początkowo było zamiarem rządu kraje zdobyte połączyć z Prusami jedynie unią osobistą. Stosownie jednakże do życzenia izby poselskiej nastąpiła unia realna, pomimo że zaprowadzenie konstytucyi pruskiej w owych krajach zawieszone zostało do 1. października 1866. Minister przyznaje, że p. Oberg nie złożył trzeciego egzaminu prawniczego, nie był sędzią pruskim, nie był profesorem, lecz uprawniony jest stosownie do 4 ustępu paragrafu 37 rozporządzenia z dnia 2. stycznia 1849 dzierżyć urząd sędziowski w Prusach, gdyż od 20. września 1866 jest on sędzią pruskim, gdyż nie został on posunięty co do stopnia, lecz tylko przeniesiony z Hanowerskiego do Raciborza. Rząd był do tego uprawniony. Jeżeli jeszcze o tem kto wątpi, to w każdym razie jest to kwestya, której rozstrzygnięcie nie należy przed forum wysokiej tej izby, lecz przed forum sądu apelacyjnego w Raciborzu. W końcu kładzie pan minister jeszcze raz na to przycisk, że nominacya Oberga na wiceprezesa sądu apelacyjnego w Raciborzu nastąpiła legalnie na mocy ostatniego ustępu paragrafu 37 rozporządzenia z dnia 2. stycznia 1849. Poseł Lasker wniósł, ażeby otworzyć dyskusyę nad interpelacyą, za czem znaczna większość izby się oświadczyła. Przy rozprawach zajął nasamprzód głos poseł Lasker i wypowiada, że z wielkim wstrętem zdecydowano się na poruszenie w izbie tej sprawy. W czasach, w których tak wielkie rzeczy się dokonują, nie jest bynajmniej przyjemnem zadaniem, czuwać nad drobiazgową administracyą i rozpatrywać się, jak mało w Prusach prawo i ustawy szanowane bywają. Pan minister twierdzi, że do przesadzania sędziów z annektowanych krajów do starych prowincyi pruskich i na odwrót nie było potrzeba żadnego prawa. A dla czegoż złożono odnośny projekt do prawa u laski marszałkowskiej? Skoro projekt rządowy upadł w izbie, ministrowi nie wolno było w praktyce go wykowywać. Wszak prowincye nadreńskie dawno już do Prus należą, a czy przesadzają tam sędziów z innych prowincyi pruskich, jeżeli nie złożą wedle obowiązującego tam prawa potrzebnych egzaminów? Poseł Schulze przemawia w tym samym duchu: Ustanowienie prawa, nadającego rządowi moc przesadzania sędziów, było albo potrzebnem albo nie, lecz nie wolno mówić ministrowi, ponieważeście na prawo to nie przystali, mogę działać bez prawa. Nawet Dr. Simson, prezes sądu apelacyjnego w Frankfurcie n. O., marszałek byłego parlamentu północno-niemieckiego, wystąpił przeciwko panu ministrowi sprawiedliwości i powiada, że interpetacya §. 37 prawa z roku 1849, dana przez pana ministra, jest niesłychaną. Dr. Kosch przeczy, ażeby panu ministrowi przysługiwało prawo rozróżniania większości izby z jakich stronnictw się ona składała, powinien on równie z posłami szanować uchwały większości. Ponieważ już żaden z posłów głosu nie zażądał, ukończono obrady nad interpelacyą posła Assmanna. — Znany wniosek posła Laskera o zniesienie ograniczenia stopy procentowej od pożyczek, ku zabezpieczeniu których zastawione są nieruchomości, przyjęła izba po krótkich rozprawach, również projekt rządowy, tyczący się prawa w wykonaniu uchwały z dnia 28. września 1866 pod względem nadzwyczajnych wydatków na wojsko i marynarkę powstałych przez wojnę w r. 1866 i pod względem uposażenia skarbu państwa. W końcu obradowała izba nad tem, czy mandat kilku posłów ustał z powodu zmiany w ich urzędowaniach. Załatwiwszy tę sprawę, oświadcza marszałek poseł Forckenbeck, że izba nie ma więcej przedmiotów do załatwienia dla tego odbędzie najbliższe posiedzenie dopiero dnia 29. maja.

„Avenir nation.“ podaje zupełny protokoł z pierwszego posiedzenia konferencyi londyńskiej, za którego dokładność ręczy.

Posiedzenie zostało otwarte o godzinie 3 pod prezydencyą lorda Stanley, a w obecności pełnomocników Austryi, Francyi, Holandyi, Prus, Belgii i Włoch. Lord Stanley zagaiwszy konferencyę, miał mowę, w której wyraził życzenie, aby zgromadzenie zapewniło utrzymanie stałego pokoju i skończyło swoje prace w jak najkrótszym czasie. Po nim przemówił p. Azeglio, pełnomocnik Włoch. Nazywa się szczęśliwym z tego powodu, że rząd, którego jest reprezentantem, biorąc pierwszy raz udział w obradach wielkich mocarstw, ma pracować nad dziełem pokoju. Zgromadzenie przechodzi następnie od razu do głównego przedmiotu obrad swoich, którym jest uregulowanie stosunków Luxemburga. Przedłożony konferencyi program zawiera cztery punkta:

1) Neutralizacya Luxemburga i ewakuacya twierdzy przez Prusaków w jak najkrótszym czasie; 2) Zobowiązanie się króla holenderskiego do nierozporządzania wielkiem księstwem bez porozumienia się z wielkiemi mocarstwami; 3) Niezwłoczne zburzenie twierdzy pod nadzorem komisyi z obcych oficerów złożonej; 4) zakaz utrzymywania w Luxemburgu większych sił wojskowych nad te, które są potrzebne do utrzymania porządku publicznego.

Zastępca króla holenderskiego żąda, aby punkt drugi nie był przedmiotem dyskusyi; poczytuje bowiem żądane zobowiązanie za uwłaczające niezawisłości i godności swego monarchy.

Po krótkiej wymianie zdań i uwag zostaje ten wniosek przyjętym i punkt 2gi wykreślony z programu. Pierwszy punkt, neutralizacya i ewakuacya

twierdzy, zostaje jednogłośnie przyjęty. Co do trzeciego i czwartego punktu oświadcza pełnomocnik wielkiego księcia luxemburgskiego, że nie ma żadnej stosownej instrukcyi i prosi o odroczenie dyskusyi, aby mógł uwiadomić swego suwerena.

Kilku członków wyraziło swoje zdziwienie z powodu, że rząd wielkoksiążęcy nie udzielił swemu reprezentantowi żadnych instrukcyi co do tak ważnych punktów nad któremi dyskusya była nieuniknioną. Odroczenie przyjęto. Pełnomocnik pruski proponował położenie piątego punktu w programie konferencyi.

Idzie o to, aby wielkie mocarstwa wzięły na siebie gwarancyę neutralności Luxemburga. Pełnomocnik francuski przyłącza się do tego wniosku. Lord Stanley odpiera go w imieniu Anglii. Oświadcza, że rząd angielski nie może zobowiązać się do odpowiedzialności za neutralność Luxemburga. Rękojmia taka mogłaby narazić na kłopota a może i na wojnę. Anglia podpisała neutralność Belgii i temu zobowiązaniu pozostanie wierną. Belgia okazała się dość silną, aby jej neutralność mogła być kiedykolwiek zagrożona. Inaczej rzecz się ma z kraikiem jak Luxemburg, który nie mógłby się bronić. Pełnomocnik belgijski oświadczył, że Belgia żadną miarą nie może gwarantować neutralności innego państwa. Po dłuższej dyskusyi kwestya została niezałatwiona i pełnomocnicy oświadczyli, że postarają się u swoich rządów o dalsze instrukcye. Na czem posiedzenie zamknięto.

Z wyspy Kandyi donoszą pod dniem 29go kwietnia co następuje: Dnia 25. kwietnia wyruszył Omer Pasza w 18.000 ludzi, pomiędzy którymi 2000 Albańczyków i Kreteńczyków, z Kanei na Stilos do Provery, 3000 ludzi odpłynęło morzem ku Sfakii. Serdar stoi więc teraz przed temi sławnemi wąwozami, do których przed nim żaden jenerał nie dotarł, nie okupiwszy się Sfaktyotom. Siły Omera Paszy są dostateczne na to, aby podołać trudnemu zadaniu, w razie jeżeli nie sparaliżuje jego zamiarów przekupstwo i dezercya. Na każdy sposób chwila rozstrzygnięcia jest już bardzo bliską.

Nowojorska trybuna otrzymuje z Mexyku następujące wiadomości: Doniesienia z Vera-Cruz z 14. kwietnia potwierdzają zajęcie Puebli przez liberałów. Miasto wzięto szturmem. Porfirio Diaz kazał załogę dwukrotnie do poddania się wzywać i przyrzekł w razie gdyby niezwłocznie się poddali zachowanie życia wszystkim żołnierzom. Jego wezwanie odrzucono jednakże z pogardą i w obelżywy sposób. Diaz stracił przy zdobywaniu około 2000 ludzi w poległych i ranionych, cesarscy około 1000. Diaz wykonał swoje pogróżki, odmówił wszystkim rangom od porucznika począwszy w górę pardonu i kazał rozstrzelać. Podług jednych doniesień wynosiła liczba straconych 29 podług innych 63. Niektórzy utrzymują nawet, jakoby 109 miało być rozstrzelanych. Około 140 oficerów, który brali udział w obronie Gwadalupy poddali się na łaskę i zostali przy życiu. Bezpośrednio po zajęciu Gwadalupy wysłał Diaz oddział 3000 ludzi i jedną bateryę, aby Vera-Cruz atakować. Diaz wzywał to miasto przez parlamentarza do poddania się. Dnia 13. kwietnia powrócił tenże do obozu liberałów. W tymże dniu odbyli cesarscy jeneralowie radę wojenną, a liberały nie powątpiewali, że rada zadecyduje poddanie się. Miastu zbywa na żywności i na materyale opałowym, tak, że oblężeni muszą używać drzwi, okien, sprzętów i t. p. jako materyału opałowego. Spodziewają się, że przybycie wojennego okrętu mexykańskiego „Tampico“ i nowej bateryi, którą Diaz pod dowództwem jenerała Alatorre wyprawił i która wkrótce ma nadciągnąć, skłoni komendanta Vera-Cruz, jenerała Landero do poddania się na łaskę lub niełaskę, aby uniknąć niepodobnego krwi rozlewu. Maxymilian miał się w porę ratować ucieczką z Queretaro i bawi obecnie w Mexyku. Niewiele jednakże do tych pogłosek przywiązują wiary.

Kronika.

(Zabawa niedzielna) na Wysokim zamku dnia 12go b. m. odbyła się bardzo wesoło przy odgłosie kapeli wojskowej. Sprzedano około 900 kart wstępu pojedyńczych a 127 familijnych. Wypito 22 wiader piwa, najwięcej okocimskiego.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 11go b. m. przejechana została pewna wyrobnica. Dorożkarza, który głównie w tym nieszczęściu zawinił, uwięziono. Tegoż dnia o godzinie 11tej w nocy dwaj oficerowie, lub co prawdopodobniej oszuści przebrani za oficerów najęli dorożkę do Zboisk, i tam przybywszy, zażądali od wójta podwody do granicy. Nic nie wskórawszy, wybili szynkarza, który służył za tłumacza, i pojechali dorożką do Grzybowic, gdzie znowu domagali się podwody, ale także bezskutecznie, i znowu wybili tutejszego szynkarza. Nakoniec kazali dorożkarzowi zawieźć się do hotelu Langa, ale na Krakowskiej ulicy wyskoczyli niepostrzeżenie z dorożki i umknęli nie zapłaciwszy woźnicy.

(Zwłoki znalezione.) W Posadzie olchowskiej znaleziono dnia 4go b. m. nad brzegiem Sanu zwłoki nieznajomego włościanina, które woda wyrzuciła.

(Nieszczęsny wypadek.) Piotr Bałut z Kamienia, w powiecie Nisko, tracz, dnia 4go b. m. stojąc pod rusztowaniem, ugodzony został kłodą, która spadła na niego, w skutek czego w kilka godzin potem umarł.

Fedko Szewców, robotnik przy gorzelni w Zawidowicach, w powiecie Grodeckim, spadł dnia 9go b. m. w nocy z drugiego piętra na dół i zabił się.

(Pobicie.) Jan Kręcioch, włościanin z Choczni, w powiecie Wadowickim, pokłóciwszy się ze swoim krewnym, został przez niego tak pobity, że w kilka dni potem umarł.

(Pożary.) W Morawicy, w pow. Krakowskim, dnia 25go z. m. w nocy spalił się dom włościański. Szkoda wynosi 250 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność. — W Tarnopolu dnia 7go b. m. spalił się dom drewniany i dachy na dwóch innych domach. Szkoda wynosi 2500 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. — W Hłuboczku wielkim, w pow. Tarnopolskim, dnia 8. b. m. zgorzało 12 zagród włościańskich. Szkoda wynosi 8410 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność. — W Przysłupiu, w pow. Turka, dnia 9go b. m. spaliły się 2 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 580 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. — W Hałuszczyńcach, w pow. Skałackim, dnia 9. b. m. spaliła się karczma. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma. — W Babinie, w pow. Samborskim, dnia 10go b. m. spalił się dom i budynki gospodarskie 3 włościan. Szkoda wynosi 450 złr. Ogień miał być podłożony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Busk		Kamionka strumiłowa		Radziechów		Tarnopol		Nowy Targ	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	52	4	25	4	20	4	45	5	88
„ żyta	2	58	2	75	2	60	2	60	4	59
„ jęczmienia . .	2	35	2	25	2	20	2	.	3	19
„ owsa	1	47	1	25	1	50	1	12	2	19
„ hreczki	2	45	2	40	2	20	3	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	40	1		1	.	1	15		94
Cetnar siana	1	58	.	90	2	.	1	35	.	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	60	4	.	2	40	8	75	5	30
„ „ miękkiego	6	40	3	50	1	60	7	60	4	10
Funt mięsa wołowego	.	12	.	12		12	.	13	.	13
Mas okowity . . .	.		.	.	.	.	.	66	1	20

Drogi żelazne. W ciągu 1866 r. sieć istniejących już dróg żelaznych na kuli ziemskiej, wynosząca 15.000 mil jeograficznych, powiększoną została o mil kilkaset.

Najpierwsze miejsce co do powiększenia sieci dróg żelaznych zajmuje cesarstwo rosyjskie. Oprócz otwartej w r. z. drogi żelaznej z Dünaburga do Witebska wykończono znaczne linie na południe do Moskwy, do Orela i Kurska. Równocześnie żywo prowadzono roboty od linii odesko-bałtskiej ku Kijowu, zkąd przedłużona do Kurska stanowić ma bezpośrednią komunikacyę między Moskwą a morzem Czarnem.

W Turcyi europejskiej otworzono w 1866 roku linią z Ruszczuku do Warny.

Na półwyspie skandynawskim pracowano w r. z. usilnie nad połączeniem drogą żelazną dwóch stolic Sztokholmu i Chrystyanii. Tymczasem oddano do użytku publicznego linią między Sakea i Christianshamm. Dania w 1865 r. ukończywszy sieć dróg żelaznych na wyspie Feon, w 1866 doprowadziła do skutku linią z Fryderycyi do granicy pruskiej w Vamtrup, przez co zaprowadzoną została bezpośrednia komunikacya między Kopenhagą a środkową Europą, przerwana tylko dwoma Bełtami.

Holenderska sieć dróg żelaznych jak poprzednio w 1865 r. tak też i w 1866 r. znacznie rozszerzyła się. Wybudowano mianowicie dwie linie, z których jedna łączy Amsterdam z drogami nadreńskiemi a druga z belgijskiemi.

Belgia z końcem 1865 r. posiadała 2285 kilometrów dróg żelaznych, w r. następnym wybudowano świeżo 281 kilometrów. Francya w ostatnich trzech kwartałach r. z. wykończyła 738 kilometrów drogi żelaznej po większej części w południowych cześciach kraju.

W Anglii pracowano głównie nad drogami żelaznemi w Londynie i okolicach.

Drogi żelazne włoskie przez dobudowanie nowych i nabytek linii w Wenecyańskiem wzrosły o blisko 1100 kilometrów. Po wykończeniu przestrzeni dróg między Rovigo i Pontelagos, oraz między Brindisi i Lecce wzdłuż całego wschodniego wybrzeża Włoch ciągną się bez przerwy drogi żelazne w prostej prawie linii od północnej królestwa granicy aż do południowych krańców apenińskiego półwyspu. Równocześnie wykończono w r. z. bezpośrednią komunikacyą z Liwurna i Florencyi do Neapolu, zkąd pracują dalej nad połączeniem z Reggio.

W Hiszpanii wybudowano w r. z. linią Cordowa-Madryt, stanowiącą bezpośrednią komunikacyą między stolicą a linią dawniej wykończoną między Kadyksem a Malagą. W północno-zachodnich częściach kraju prócz kilku podrzędniejszych gałęzi oddano do użytku publicznego linią do Badajoz.

Przez tę ostatnią linię Portugalia w bezpośredniej jest komunikacyi z Hiszpanią. Droga żelazna bez przerwy ciągnie się od Lizbony do Petersburga, a nawet do Niżniego Nowogorodu, od ujść Tagu do Wołgi, mając długości około 6300 kilometrów. Przestrzeń tę zwyczajnym pociągiem pocztowym, jadąc na Madryt, Paryż, Bruksele, Berlin, przebyć można w 117 godzin, czyli w blisko pięć dni.

Ameryka północna, połączona teraz telegrafem podmorskim z Europą, po ukończeniu wojny domowej z podwójną energią wzięła się do wykończenia swej sieci dróg żelaznych. Spodziewają się, że za kilka lat drogą żelazną z San Francisco dojechać będzie można do Nowego Jorku.

Ameryka południowa (Brazylia, La Plata, Peruwia itd.), trapiona bezowocną wojną, nie wiele zwracała uwagi na przedsiębiorstwa dróg żelaznych.

W Indyach wschodnich Anglicy nietylko ze względu użyteczności publicznej, lecz bardziej w celach wojskowych usilnie pracują nad budową dróg żelaznych. W 1865 r. długość ich wynosiła już 3200 mil angielskich, w r. z. dobudowano jeszcze 1500 takichże mil.

Co się tyczy Afryki więcej niż w Algeryi budują dróg żelaznych w Egypcie i w osadach Przylądka Dobrej Nadziei.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 13. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego zdawał Moustiers sprawę o kwestyi luxemburgskiej. W mowie swojej dał pogląd na powstanie, przebieg i ostatnie uregulowanie tej kwestyi, wspomniał z uznaniem o bezstronności usiłowaniach pokojowych ze strony wielkich mocarstw, oznajmił, że według głównych postanowień traktatu w sobotę zawartego Wielki książę jest obowiązany, po ustąpieniu Prusaków zamienić Luxemburg w otwarte miasto, za pomocą zniesienia fortyfikacyi zgodnie z życzeniami wielkich mocarstw. Minister oświadcza, że traktat odpowiadający zupełnie zapatrywaniu się rządu francuskiego zapewnia Wielkiemu Księciu Luxemburgskiemu zupełną niezawisłość.

Petersburg, 13go maja. Przybył tu Król grecki.

Ostatnia poczta.

Kraków, 13. maja „Czas“ donosi, że ministeryum stanu przeznaczyło 300 złr. na założenie gabinetu przy katedrze archeologii sztuki średniowiecznej, która niedawno powstała z docentury od lat pięciu przy uniwersytecie Jagiellońskim istniejącej. Rzeczona zapomoga oddana do rozporządzalności profesora rzeczonej katedry, ma być użytą na zakupno odlewów, odcisków, fotografii i rysunków zabytków starożytności celem ułatwienia wykładu. Obok więc zbioru starożytności w Towarzystwie naukowem, który ma głównie cechę pamiątkową i narodową, zawiązuje się przy uniwersytecie zbiór w pewnym wytkniętym kierunku naukowym, a lubo dar na założenie onego bardzo jest skromny, wszelako spodziewać się można, że inne muzea tego rodzaju użyczą tutejszemu nowemu gabinetowi przynajmniej podobizn niektórych przedmiotów przez siebie posiadanych, jak niemniej, że osoby prywatne zechcą toż samo czynić, jeśli nawet nie obdarzą nowego zbioru oryginałem bądź z wykopalisk bądź z zabytków sztuki.

Berlin, 11. maja. „Allg. Volksbl.“ pisze: Są oznaki niezawodne, że uzbrojenia francuskie będą wstrzymane.

Poseł Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej Mr. Wright umarł dziś po sześciomiesięcznej chorobie. Zwłoki będą odwiezione do Ameryki.

Uchodzi za rzecz pewną, że Król pojedzie do Paryża w towarzystwie Cesarza rosyjskiego, udającego się d. 29. b. m. z Petersburga do Berlina.

Paryż, 11. maja. Co do terminu ewakuacyi nie zapadła jeszcze żadna uchwała, ale obiegająca na giel-

dzie pogłoska, że poseł pruski nie był obecny na posiedzeniu, jest bezzasadna. Sądzą że traktat będzie dziś podpisany.

„Pays“ sądzi, że twierdza Luxemburgska nie będzie zburzona, bo zburzenie kosztowałoby 30 milionów.

„Etendard“ zapewnia, że zgromadzenie narodowe na wyspie Kandyi ustanowiło konstytucyę tymczasową i wybrało na gubernatora Demetriosa Maurokordatos, który przyjął tę godność aż do chwili połączenia wyspy z Grecyą.

Według „Mouvement“ podróż Króla pruskiego do Paryża jest prawdopodobną, natomiast jest wątpliwem, czy Królewicz pruski do Paryża pojedzie.

Książę Walii przybył dziś zrana i stanął w hotelu Poselstwa. Książę Edinburgski ma przybyć dnia 14. b. m. Obadwaj książęta zabawią w Paryżu przez 10 dni. Królestwo belgijscy mają przybyć we wtorek lub we środę. Wielka Księżna rosyjska Marya przybyła tu dziś zrana.

Florencya, 11. maja. „Opinione“ pisze, że jest upoważniona zaprzeczyć wiadomości przez „Memorial dipl.“ podanej, jakoby Rosya pod tym warunkiem przyzwoliła na udział Włoch w konferencyi, że z przypuszczenia ich do udziału nie wyniknie dla nich bezwzględne prawo brania udziału w konferencyach głównych mocarstw.

„Opinione“ dodaje do tego, że żadne z mocarstw reprezentowanych na konferencyi nie postawiło takiego warunku, który Włochy byłyby odrzuciły. Rosya nietylko nie stawiała żadnych przeszkód ale owszem gratulowała Włochom, że zajęły pomiędzy głównemi mocarstwami przynależne im miejsce. Włochy pójdą za przykładem Anglii i noty wymienione w tym względzie będą przedłożone parlamentowi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia. 13. maja.

Hotel George: PP. Hr. Kwilecki Wład., z Polski. — Bal Jan, z Nowosiółki. — Casso Szcz., z Bessarabii.

Hotel europejski: Korytyński Tyt., z Polski. — Zarewicz Wład., z Łazarówki. — Zucker Zygm., z Chorośnicy.

Hotel Langa: Szattory Szcz., c. k. rotmistrz pensyon., z Węgier.

Hotel angielski: Ks. Woroniecki Fran., z Ostrowa. — Illukiewicz Er., z Sambora. — Nowosielecki Józef, z Przemyśla. — Schrenzel Eman., adwokat, z Złoczowa.

Hotel pod Tygrysem: Würfel Felix, c. k. radzca sądu obwodowego, z Tarnopola.

Hotel Kuhna: Indycki Andr., z Rzeszowa.

Pod nr. 514⁴/₄: Hr. Łoś Karol, z Kulmatycz. — Łucki Adam, z Sarny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. maja.

PP. Hr. Zieliński Wit., do Brzeska. — Augustynowicz Bol., do Kniaża. — Augustynowicz Sew., do Szeptyc. — Krzeczunowicz Ksaw., do Komarowa. — Ostazy Teodor, Michał i Marceli, do Bukowiny. — Szeliski Hen., do Kozowy. — Szeliski Kaz., do Chodaczkowa. — Skirliński Jan, do Krakowa. — Skrzyński Miecz., do Chłopic. — Tretter Hil., do Laszck. — Torosiewicz Michał, do Sasowa. — Janowicz Krz., c. k. notaryusz, do Bolechowa. — Kniażołucki Winc., c. k. notaryusz do Kopyczyniec. — Stojałowski Józef, adwokat, do Tarnowa — Loidis Aristotel ces. ros. sekretarz, do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. maja.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 321.33	+ 15.1	73.3	zach. sł.	6
2. god. po poł.	320.99	+ 22.6	41.4	„ „	1
10. god. wiecz.	321.90	+ 15.4	65.3	„ „	10

W nocy deszcz i burza 4.‴00.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): „**Wildfeuer**“, poema dramatyczne w 5 aktach.

Jutro (przedstaw. polskie): „**Nasi najserdeczniejsi**“, komedya w 4 aktach z francuskiego. Drugi gościnny występ p. Heleny Modrzejewskiej z Krakowa.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 13. maja

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	00	6	08
Dukat cesarski	„	6	03	6	11
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	44	10	63
Rubel srebrny rosyjski	„	1	92	1	99
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	90	1	93
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	76	55	77	45
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	80	38	81	23
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	95	69	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	69	25	70	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	214	50	216	75
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		178	50	181	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. maja.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 40	70 70
od kwiet. do października po 5%	70 40	70.70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78 —	79 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 50	83.50
Metaliki po 5%	59 80	59 90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	143 —	144.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	141 —	142.—
Przez. do wyl. z r. 1854	77 —	77.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87.60	87 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.—	91 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	79 30	79 50
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	87 50
Czech	89.—	90.—
Węgier	72 —	72.50
Galicyi	67 25	68 50
Siedmiogrodu	67.50	68 —
Bukowiny	67.—	68.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.—	99 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	726.—	728.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	177 90	178 10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	600.—	605.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	95.—	95 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1666.—	1670.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207.50	207.70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	200 50	201.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139.50	140 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	213 —	213.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	178.—	180 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	476.—	478.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	90 75	91.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.—	77.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	87.—	87.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105 50	106.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	91.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 75	99.25

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.75	127 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
Poż. Tryе. po 100 zł. m. k.	114.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	54.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24.—	25.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	29.50	30.50
Palfiego „ 40 „ „	23.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	24.—	26.—
St. Genois „ 40 „ „	21.50	23.—
Windischgrätza 20 „ „	16.50	17.50
Waldsteina 20 „ „	20.—	21.—
Keglevicha „ 10 „ „	11.—	11.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.50	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	108 10	108 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	108.30	108 60
Hamburg za 100 M. B.	96.—	96 —
Londyn za 10 ft. szt.	128 50	129.—
Paryż za 100 fr.	51.15	51 25

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	6.06	6.07
detto. pełnej wagi	6 06	6.07
Korona	17 50	17 70
20frankówka	10.28	10.30
Rosyjski imperyał	10.50	10 55
Talar związkowy	1.91	1.92
Srebro	127.—	127 5
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 91 ⁶/₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. maja.

	złr.	kr.
5% Metaliki	59	90
5% pożyczka narodowa	70	25
Losy z 1860 roku	87	40
Akcye banku wiedeńskiego	728	—
„ „ kredytowego	177	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	15
Srebro	126	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	04

DZIENNIK URZĘDOWY.

(853) **Edykt.** (3)

Nr. 1731. Że strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie celem zaspokojenia resztującej sumy wekslowej 183 złr. 60 kr. z większej 200 złr. m. k. przez Salamona Halberthal, przeciwko Sarze Karpel de Kamrower wywalczonej, wraz z 6% odsetkami od dnia 25. marca 1860 bieżącemi, kosztów sporu w kwocie 8 złr. 40 kr. w. a. kosztów egzekucyi w kwotach 5 złr., 4 złr. 10 kr., 6 złr. 72 c. i 10 złr. 47 c. w. a., już przyznanych, — niemniej kosztów egzekucyjnych w kwocie 21 złr. 71 c. w. a. obecnie przysądzonych, rozpisuje się egzekucyjną publiczną licytacyę połowy sumy 1000 złr. m. k. wraz z 4% odsetkami na rzecz Sary Karpel de Kamrower, w stanie biernym realności Jędrzeja i Teresy Kurpitów pod l. 106 w Złoczowie dom. XI. pag. 172½ n. on. 2 intabulowanej, uchwałą tutejszą z d. 30. listopada 1864 l. 6618 dozwoloną, a tymczasem wstrzymaną, na rzecz Salamona Halberthala w terminach 21. maja i 17. czerwca 1867 każdą razą o godzinie 10. przed południem odbyć i przez c. k. notaryusza Morawieckiego w Złoczowie przedsięwziąść się mającą. Chęć kupienia mający, winni są wadyum w kwocie 25 złr. 50 kr. w. a. do komisyi licytującej złożyć.

Warunki licytacyjne, niemniej też i wyciąg tabularny mogą być w tutejszej registraturze przejrzanemi.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów dnia 17. kwietnia 1867.

(872) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 804. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu podaje do wiadomości, że na dniu 19. czerwca 1867, 19. lipca 1867 i 19. sierpnia 1867, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w gmachu c. k. sądu powiatowego w Podgórzu odbędzie się w drodze publicznej licytacyi przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 9 w Rzeszutarach położonej, będącej własnością spadkobierców po ś. p. Walentym Burdzie, na zaspokojenie sumy 500 złr. m. k. z pn. Janowi Białocie przyznanej.

Realność składa się z 5 morgów, 741 sążni kwadr. gruntu, z domu i stodoły, a wartość jej szacunkowa wynosi 728 zł. 65 c. w. a., z której 10% licytanci jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć będą obowiązani.

Gdyby w pierwszych dwóch terminach realność powyższa za cenę szacunkowa lub wyżej takowej spazedaną być nie mogła, to takowa na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Warunki licytacyi można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć lub podjąć w odpisie.

Podgórze, dnia 4. kwietnia 1867.

(888) **Edykt.** (3)

Nr. 11.810. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą p. Jozefinę Uleniecką urodzoną hr. Komorowską, iż w skutek wniesionego przeciw niej podania Feigi Lei Aszkanazy z d. 28. lutego 1867 do l. 11810 uchwałą z dnia dzisiejszego nakaz płatniczy na sumę wekslową 700 złr. w. a. z pn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi adwokatowi Dr. Skałkowskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 6. marca 1867.

(884) **Edict.** (1)

Nro. 1259. Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte in Skałat wird bekannt gemacht, es sei am 17. Februar 1842 unter Haus-Nr. 57 in Skałat Mayer Margules und am 16. November 1855 in demselben Orte dessen Ehegattin Chane Margules, beide ohne Hinterlassung der letztwilligen Anordnung gestorben.

Da dem Gerichte der Aufenthaltsort des Joseph Margules, welcher zu diesen beiden Nachlässen als Erbe concurrirt, unbekannt ist, so wird derselbe aufgefordert, sich binnen einem Jahre, von dem unten angesetzten Tage an, bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich anmeldenden Erben und dem mit Beschluß vom 3. November 1858 Z. 490 für ihn aufgestellten Curator Benjamin Margules wird verhandelt werden.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.
Skałat, am 7. August 1866.

(885) **Kundmachung.** (1)

Nro. 5188. Um den Bezug der Postanweisungen von mehr als 100 fl. zu erleichtern, hat sich das hohe k. k. Handelsministerium unterm 25. April d. J. Z. 6815-789 bestimmt gefunden, die diesfalls bestehenden Vorschriften dahin abzuändern, daß Geld-Anweisungen von mehr als 100 fl. öst. W. nicht avisirt, sondern gleich jenen bis 100 fl. öst. W. den Adressaten, beziehungsweise den nach der Fahrpost-Ordnung zur Empfangnahme von Geldbriefen für den Adressaten berufenen Personen unmittelbar zugestellt werden.

Die Haftung der Postanstalt erlischt sofort auch rücksichtlich der Geldanweisungen von mehr als 100 fl. öst. W. mit der erfolgten Zustellung.

Derlei Geldanweisungen von mehr als 100 fl. öst. W. werden künftighin, gleich wie die Anweisungen bis 100 fl. mit Beobachtung der gesetzlichen Vorsichten von den hiezu ermächtigten Postcassen und Aemtern an den Ueberbringer ausgezahlt.

Es ist Sache des Adressaten, die ihm zugestellte Postanweisung wohl aufzubewahren und sich zur Abholung des Geldbetrages, die auf seine Gefahr geschieht, verläßlicher Personen zu bedienen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction
Lemberg, am 3. Mai 1867.

(914) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 370-Praes. Eine Landesgerichts-Rathsstelle mit dem Jahresgehalte von 1890 fl. und im Falle der graduellen Vorrückung mit dem jährlichen Gehalte von 1470 fl. öst. W. ist bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichte zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung in die Landeszeitung „Bukowina" bei diesem k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 12. Mai 1867.

(899) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 337-Praes. Eine systemisirte Kreisgerichts-Rathsstelle bei dem k. k. Kreisgerichte in Złoczow mit dem Jahresgehalte von 1470 fl. öst. W., im Falle der graduellen Vorrückung aber eine solche in der Gehaltsstufe von 1260 fl. öst. W. zu besetzen.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre den §§. 16, 19 und 22 des kais. Patents vom 3. Mai 1853, R. G. B. Nr. 81 und der Justizministerial-Verordnung vom 24. April 1855, R. G. B. Nr. 77 gemäß eingerichteten, auch mit den Nachweisungen über die Kenntniß der polnischen und ruthenischen Sprache belegten Gesuche an dieses k. k. Kreisgerichts-Präsidium innerhalb vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Bewerbungsaufrufes in der Wiener Zeitung einzubringen.

Bezüglich jener disponiblen Beamten, welche sich um diese Stelle zu bewerben beabsichtigen, wird bemerkt, daß selbe im Gesuche nachzuweisen haben, in welcher Eigenschaft, mit welchen Bezügen und von welchem Zeitpuncte angefangen sie in den Stand der Verfügbarkeit versetzt wurden, endlich bei welcher Casse sie die Disponibilitätsgenüsse beziehen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Złoczow, am 9. Mai 1867.

(883) **E d i c t.** (3)

Nr. 1060. Das k. k. Rzeszower Kreisgericht macht hiemit bekannt, daß über Ansuchen des k. k. städtisch-delegirten Bezirksgerichtes in Krakau vom 25. September 1866 Z. 6154 nach erfolglosem Ablaufen der drei ersten Feilbiethungstermine zur Hereinbringung der mit dem jenseitigen Urtheile vom 26. November 1860 Z. 10054 und des k. k. Oberlandesgerichtes vom 20. Februar 1861 Z. 678 von der k. k. Finanz-Prokuratur in Krakau Namens der Rzeszower Pfarr- und Bernhardiner Kirche ersiegten Forderung von 36 Dukaten Holl. und 25 fl. CM. sammt 5/100 Zinsen vom 10. November 1855, dann den Executionskosten von 3 fl. 17 kr., 4 fl. 61 kr. und 32 fl. 9 kr. österr. Währ., die öffentliche Feilbiethung der, der Barbara und Karolina Roya ut Dom. 8. pag. 140. n. 8. haer. gehörigen, in Rzeszow sub Nr. 121/366 gelegenen Realität bei diesem k. k. Kreisgerichte am 6. Juni 1867 um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird, unter folgenden Bedingungen:

1. Zum Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 3600 fl. ö. W. angenommen, die besagte Realität jedoch an diesem Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert.

2. Jeder Kauflustige hat vor der Lizitazion 300 fl. ö. W. als Vadium zu erlegen, im Baaren, Staatsschuldverschreibungen, oder in Pfandbriefen der galiz. stand. Kreditsanstalt; die beiden Letzteren werden jedoch nur nach dem aus der Lemberger Zeitung ersichtlichen letzten Börsenkurse, niemals aber über ihren Nominalwerth berechnet und angenommen werden; — das Vadium des Erstehers wird zurückbehalten, den übrigen Lizitanten aber sogleich zurückgestellt werden.

3. Die Realität wird pr. Pausch und Bogen verkauft.

4. Der Schätzungsakt der oberwähnten Realität und die übrigen Feilbiethungsbedingungen können in der Registratur eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbiethung wird dem k. k. städtisch delegirten Bezirksgerichte in Krakau Kenntniß gegeben, und gleichzeitig die Partheien, wie auch sämmtliche Hypothekargläubiger, und zwar die dem Wohnorte nach bekannten zu eigenen Händen, die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten, und zwar: Franciska Prager, Clemens Hohn, Carl Mohr und Simon Moser, rücksichtlich deren dem Wohnorte nach unbekannte Erben Elisabeth und Simeon Moser, alle diese, sowie auch jene Gläubiger, welche später in das Grundbuch gelangen sollten, oder denen der Exekuzionsbescheid nicht zugestellen wäre, durch den zum Kurator bestellten Hrn. Advokaten Dr. Adam Geisler, dem der Gerichtsadvokat Hr. Dr. Zbyszewski substituirt ist, und durch gegenwärtiges Edict verständiget.

Rzeszow, am 12. April 1867.

(895) **Kundmachung.** (3)

Nro. 5608. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol wird das bei derselben erliegende Scartpapier im Gewichte von ungefähr 60 Centner Wiener Gewichtes im Wege der Versteigerung mittelst schriftlicher Offerten „um Verkaufe ausgeboten.

Da von diesem Scartpapier ungefähr 20 Centner von der Verpflichtung zur Vestampfung oder Zerschneidung befreit werden können, so ist für dieses abgesondert und für das übrige Scartpapier ebenfalls abgesondert der für den Centner angebotene Preis in der Offerte mit Ziffern und Buchstaben anzugeben.

Die mit Vadium von 15 fl. belegten Offerten müssen längstens bis inclusive 23. Mai 1867, 12 Uhr Mittags hieramts einlangen.

Die übrigen Bedingungen können hieramts, dann bei der k. k. Finanz-Direction in Czernowitz, so wie bei den k. k. Finanz-Bezirks-Directionen in Brody, Lemberg, Stanislau und Kolomea eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Taronpol, am 29. April 1867.

(909) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 5614. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Propinations-Gerechtsame in nachstehenden zur Reichsdomaine Podbusz gehörigen, in sieben Sectionen getheilten Ortschaften sammt dem zu der gedachten Gerechtsame gehörigen Gebäuden und Grundstücken im öffentlichen Concurrenzwege in den Tagen 27., 28. und 29. Mai 1867 in der Amtskanzlei des k. k. Cameral-Wirthschaftsamtes in Smolna zur Veräußerung werden ausgeboten werden.

I. Die auszubietenden Sectionen sind folgende:

1te Section, bestehend aus der Propinations-Gerechtsame in Podbusz sammt dem ehemaligen außer Betrieb stehenden Bierbräuhause und einem dazu gehörigen Stalle und Keller, dann einem Einkehr-Wirthshause und einem Schankhause, endlich Grundstücken von 8 Joch, 1053 Quadr.-Klaftern.

2te Section: Propinationsrecht in Załokiec sammt zwei Wirthshäusern und Gründen von 11 Joch, 1550 Quadr.-Klaftern.

3te Section: Propination in Opaka mit einem Einkehrhause und Grundstücken von 12 Joch, 1003 Quadr.-Klaftern.

4te Section: Propinations-Gerechtsame in Smolna und Zdzanna sammt einem Einkehrwirthshause im ersteren und einem Schankhause im letzteren Orte, dann Grundstücken von 41 Joch, 1541 Quadr.-Klaftern und 5 Joch, 1014 Quadr.-Klaftern.

5te Section: Propinationsrecht in Lastówka und Świdnik mit einem Schankhau.e in jedem dieser Orte, dann Gründen von 27 Joch, 84 Quadr.-Klaftern und 4 Joch, 28 Quadr.-Klaftern.

6te Section: Propination in Issaje, Wołosianka wielka, Wołosianka mała mit einem Einkehrwirthshause in Issaje und Grundstücken von 11 Joch, 108 Quadr.-Klaftern.

7te Section: Propinations-Gerechtsame in Jasionka masiowa, Jasionka steciowa und Kondratow nebst einem Schankhause in Jasionka masiowa und Grundstücken von 6 Joch, 875 Quadr.-Klaftern.

Die ad 1, 2, 3 und 4 Sectionen bilden die Ite, die anderen drei Sectionen, die IIte Sectionsgruppe oder Hauptsection.

II. Als Ausrufspreise werden festgesetzt, und zwar:

	fl.	kr.
für die 1te Section . . .	7220	70
„ „ 2te „ . . .	4183	60
„ „ 3te „ . . .	4782	82
„ „ 4te „ . . .	2657	70
„ „ 5te „ . . .	3271	30
„ „ 6te „ . . .	3235	60
und „ „ 7te „ . . .	3000	-- weiters
für die Ite Sectionsgruppe pr.	18.844 fl.	82 kr.
„ „ IIte „ „	9.506 „	90 „
endlich für das ganze Object .	28.351 „	72 „

III. Die Versteigerung wird zuerst nach den einzelnen Sectionen, sodann nach Sectionsgruppen und endlich im Ganzen erfolgen, und ist dem hohen Aerar das Recht vorbehalten, das Resultat der einen oder der anderen Ausbietungsart zu bestätigen.

Hiernach werden am 27. Mai l. J. die 1te, 2te und 3te Section, am 28. die 4te, 5te, 6te und 7te Section einzelnweise, am 29. Mai 1867 gruppenweise und Nachmittags im Ganzen zur Feilbietung gelangen.

Sollte an diesem Tage die Licitationsverhandlung nicht zum Abschluße gelangen, so wird von der Licitations-Commission den anwesenden Personen angekündigt werden, an welchem Tage die Versteigerung fortgesetzt werden wird.

Die sonstigen Licitations- und Verkaufsbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction und dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Smolna eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 10. Mai 1867.

(889) **E d y k t.** (2)

Nr. 11.288. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa niniejszem posiadaczy listu zastawnego galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego Ser. IV. nr. 6241 z dnia 1. stycznia 1864 na 500 złr. w. a. na okaziciela opiewającego z 17 kuponami, z których pierwszy ostatniego grudnia 1865 a ostatni ostatniego grudnia 1873 do zapłaty przypada, niemniej z talonem, aby wyż opisany list zastawny z talonem w przeciągu trzech lat od płatności ostatniego kuponu licząc, lub gdyby takowy przed płatnością ostatniego kuponu wylosowany został w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni po płatności wylosowanego listu zastawnego, kupony zaś już zapadłe w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni, takie zaś które do tych czas nie są płatne w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni po zapadłej płatności sądowi przedłożyli, albowiem inaczej po upływie powyższych terminów amortyzacya kuponów orzeczona będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 13. kwietnia 1867.

(882) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nr. 1334. W celu wydzierzawienia prawa propinacyi wódki i piwa miasta Kołomyi w jego obrębie przysłużającego wraz z miejskim dodatkiem gminnym na czas od 15. Czerwca 1867 do końca grudnia 1870, odbędzie się dnia 29. maja 1867 publiczna licytacya w tutejszym urzędzie gminnym.

Cena wywołania czynszu dzierzawnego za każden rok tej dzierzawy wynosi sumę 34.011 złr. a. w. jednakowo także oferty niżej tejże ceny przyjęte będą.

Chęć zadzierzawienia mających wzywa się, ażeby w dniu powyższym przy licytacyi się stawili i jako zakład kwotę 3401 złr. 10 kr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyli, która ich o bliższych warunkach tej licytacyi uwiadomi, zresztą, warunki te każdego czasu w tutejszym urzędzie gminnym przejrzeć wolno.

Oferty ustne i pisemne tak na prawo propinacyi wódki i piwa razem, jako też na każden z tych przedmiotów z osobna przyjęte będą, jednakowo w ofercie konkretalnej ma być oprócz czynszu konkretalnego oznaczony także czynsz za propinacyę wódki osobno i za piwo osobno.

Licytacya ta odbędzie się pod zastrzeżeniem potwierdzenia ze strony rady gminnej, która mianowicie zastrzega sobie wybór zatwierdzenia bądź czynszu konkretalnego za obydwa przedmioty razem, lub za każden z osobna ofiarowanego, a nawet tylko za jeden z tych przedmiotów, chociażby oferta na obydwa opiewała.

Od urzędu gminnego.

Kołomyja, dnia 4. maja 1867.

(847)) **E d y k t.** (3)

Nr. 3090. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia p. Szymona Postępskiego a względnie tegoż spadkobierców, iż przeciwko niemu a względnie przeciw tegoż spadkobiercom p. Katarzyna z Kosińskich 1go małżeństwa Nowakowska, 2go Truchim pozew pod dniem 13. marca 1867 do l. 3090 o extabulacyę prawa trzechletniej dzierzawy dóbr Semerówki i części Nahaczowa prawa hypoteki dla zapłaconego czynszu dzierzawnego w kwocie 165 duk. hol. tudzież prawa ewikcyi dla prawa pewnego i spokojnego wykonywania tejże dzierzawy ze stanu biernego dóbr Semerówki i części Nachaczowa wytoczyła. — Gdy p. Szymon Postępski z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomym, to została onemu a względnie tegoż spadkobiercom z życia i miejsca pobytu niemiadomym adwokat Dr. Reger za kuratora a adw. Dr. Madejski za jego zastępcę ustanowiony i pierwszemu powyższy pozew z alegatami doręczony.

Wzywa się zatem p. Szymona Postępskiego a względnie tegoż spadkobierców, ażeby potrzebną informacyę swemu kuratorowi udzielili albo innego obrońcę sobie obrali i takowego sądowi oznajmili.

Przemyśl dnia 27. marca 1867.

(829) **E d y k t.** (3)

Nr. 4369. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niniejszem uwiadamia, iż p. Henryka Glogier we własnem imieniu i jako opiekunka małoletniego Konrada Glogiera tudzież p. Stanisław Glogier, właściciele dóbr w Czernielowie ruskim przeciw Wolfowi Zukerman Sigall i Maryi de Marmoritz Zukerman Sigall, lub w razie ich śmierci ich z nazwiska i pobytu nieznanym spadkobiercom pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Czerniełów ruski intabulowanego dom. 286 pag. 275 n. 33 on. prawo do ośmioletniej dzierzawy od dnia 24. czerwca 1853 do 24. czerwca 1861 trwać mający wraz z wszystkiemi innemi z kontraktu dzierzawnego dto. 24. lipca 1853 wypływającemi prawami pod dniem 5. kwietnia 1867 do l. 4369 wnieśli, i że do ustnej rozprawy termin na dzień 25. czerwca 1867 o 10. godzinie przedpołudniem wyznaczony został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dr. Blumenfelda, zastępcą tegoż zaś p. adwokat Dr. Weisstein niebezpieczeństwem i na koszt tych pozwanych się ustanawia, z którym spór wymieniony według ust. sąd. post. przeprowadzony będzie. Upomina się zatem co do życia i miejsca pobytu nieznanych pozwanych by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroku poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol dnia 8. kwietnia 1867.

(865) **E d i c t.** (3)

Nro. 37578. Das k. k. Kreisgericht in Stanisławów gibt dem, dem Wohnorte nach unbekannten Anton Beffinger bekannt, daß über die wider ihn von Salamon Wieselberg unterm 25. April 1867 z. Z. 7578 überreichte Wechselklage wegen 100 fl. heute der Zahlungsauftrag erlassen und dem zu dessen Curator ernannten Hrn. Dr. Bardasz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Przybyłowski zugestellt wurde.

Stanisławów, am 1. Mai 1867.

(901) **Kundmachung.** (1)

Nro. 6879. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Befriedigung der vom Wolf Stein wider Carolina Towarnicka ersiegten Wechselforderung von 315 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 7. November 1858 und den Gerichts- und Executionskosten von 5 fl. 10 kr., 8 fl. ... kr., 8 fl., 4 fl. 59 kr. und 27 fl. 59 kr. öst. W. die executive Feilbietung der in Stanisławów unter Nr. 180 2/4 gelegenen, der Caroline Towarnicka gehörigen Realität bewilligt und hiergerichts am 6ten Juni 1867 um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

1. Als Ausrufspreis wird der durch die gerichtliche Schätzung erhobene Werth dieser Realität im Betrage von 2046 fl. 50 kr. öst. W. bestimmt.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, 5% des Schätzungswerthes entweder im Baaren oder in galizischen Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curswerthe zu erlegen.

3. Diese Realität wird hiebei um jeden Preis veräußert werden.

4. Der Schätzungsact und der Tabularextract, wie auch die weiteren Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Hievon werden beide Streittheile und die Hypothekargläubiger verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 17. April 1867.

(894) **E d i c t.** (1)

Nro. 24481. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Wohn- und Aufenthaltsorte nach unbekannten Hrn. Franz Schappel mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß in Folge Einschreitens des Hrn. Heinrich Back de dato 30. April 1867 Z. 24481 wider ihn mit Beschluß vom Heutigen die Zahlungsauflage über den Betrag von 1000 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld zugestellt worden sei.

Lemberg, am 1. Mai 1867.

Kundmachung. (1)

Nr. 25773. Die vom Dr. Alois Klaar, k. k. Professor der Prager Universität, unterm 2. Jänner 1833 gestiftete Künstlerstiftung mit dem Genuße jährlicher ... fl. ö. W. ist nach Franz Sequens in Erledigung gekommen.

Zu dieser Stiftung sind Künstler, nämlich Mahler und Bildhauer berufen:

a) Die Böhmen zum Vaterlande haben, bei deren Abgange jene aus den übrigen Ländern des österreichischen Staates;

b) die unbescholtenen Wandels und guten Rufes sind;

c) ihre vorzüglichen Talente und Anlagen zur bildenden Kunst, und ihre entschiedene Vorliebe zu derselben als angehende bildende Künstler durch mehrere nach dem unbefangenen Urtheile anerkannt rechtschaffener und bewährt befundener Kunstverständigen gelungenen Proben und Kunstleistungen (von bloß mechanischen ist hier keine Rede) vortheilhaft dargethan und erwiesen haben, und welche

d) eifrigst beflissen sind, ihre Ideale der Kunst an den vorzüglichsten Meisterwerken der Vor- und Mitzeit vergleichend zusammen zu halten, zu studiren, zur Vervollkommung aufzuschwingen, und in ihren Leistungen mit Erfolg zu veraugenscheinlichen, überhaupt durch ein sinniges Anschauen und Studium vollendeter Meisterwerke sich und ihren Kunstdarstellungen die möglichste Vollkommenheit zu erstreben.

e) Der Genuß der Stiftung dauert durch zwei Jahre, und kann bei vorzüglich guter, durch öffentlich erhobene Proben ausgezeichneter Talente und gemachten Fortschritte auch durch drei Jahre bewilligt werden.

Die Verlängerung ist in diesem Falle aber, so wie die erste Verleihung bei dem Präsentator anzusuchen, nur entfällt für diesen Fall die Beibringung der später angedeuteten zwei Preiszeichnungen.

f) Die Obliegenheit des Stiftlings ist, keine andere als die ihm die Liebe zur Kunst selbst zur Pflicht macht, nämlich deß er wenigstens zwei Drittheile der anberaumten Zeit in Italien, insbesondere in Rom zur Übung der Kunst lebe, und bei dem Austritte aus der Stiftung der Kirche seines Tauf- oder letzten hierländigen Wohnortes (wenn er in Böhmen nicht geboren wäre) sogleich mit einem Produkte seiner Kunst, einem Gemälde, einer Statue u. d. g. auf eine der Kunst, der Kirche, dem Vaterlande und seiner für die Mit- und Nachwelt würdige Art bedenke.

g) Wird der Siftungsgenuß einem Künstler noch ein drittes Jahr eingeräumt, so muß er die hier ausgesprochene Verpflichtung gegen die betreffende Kirche schon während diesem dritten Jahre unter sonst zu gewärtigen Folgen erfüllen.

h) Der Konkurs für diese Stiftung wird auf Ein Jahr, nämlich bis 1. Mai 1868 ausgeschrieben, und die sich hierum bewerben wollenden Künstler werden aufgefordert, zwei Preisaufgaben nach eigener Erfindung zu liefern, von denen die eine aus einem mit Öhl gemahlten, oder in Stein oder Thon geformten Bilde mit wenigstens einer oder zwei Menschengestalten in etwas verkleinerten Maßstabe und die andere in einer Zeichnung von mehreren Menschengestalten bestehen hätte, deren Darstellung aus den heiligen Schriften des alten und neuen Bundes, den Legenden der Heiligen, der Geschichte überhaupt, und jener des Vaterlandes insbesondere zu nehmen sein wird.

Diese beiden Preisarbeiten sind bis Ende April 1868 portofrei bei der Witwe des letzten Stiftungs-Präsentators Frau Karoline Klaar in Prag Nr. 15-III. gegen Empfangsbestättigung zu überreichen.

Die über Ernennung des Herrn Präsentators zu erfolgende Verleihung der Stiftung wird hierauf nach §. 6 des Stiftsbriefes öffentlich bekannt gemacht werden.

Von der böhmischen k. k. Statlhalterei.

Prag, am 15. April 1867.

(908) **E d i c t.** (1)

Nro. 2867. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch Wacław Marynowski wider Celina Dominikowska ersiegten Summe von 2200 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der im Sanoker Kreise befindlichen Güter Orelec in drei Terminen, d. i. am 24. Juni 1867, am 5. August 1867 und am 2. September 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten werden wird.

1. Den Ausrufspreis bildet der Schätzungswerth in der Höhe von 26.892 fl. öst. W.

2. Diese Güter werden in den zwei ersten Terminen nur über oder um den Schätzungswerth, hingegen beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nur um eine solche Summe hintangegeben werden, welche alle Hypothekarschulden bedeckt.

3. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, den zehnten Theil des Schätzungswerthes, d. i. in runder Zahl die Summe von 2700 fl. öst. W. entweder im Baaren, oder in Pfandbriefen, oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curse der Lemberger Zeitung, welcher aber den Nennwerth nicht übersteigen darf, als Vadium zu Händen der Licitationscommission zu erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen, der Tabularextract und der Schätzungsact können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Wovon beide Theile, die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, die unbekannten Gläubiger mittelst Edictes und durch den Curator Dr. Waygart verständigt werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 3. April 1867.

E d y k t.

Nr. 2867. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wygranej przez p. Wacława Marynowskiego przeciw Celinie Dominikowskiej sumy 2200 złr. a. w. zpn. przymusowa sprzedaż dóbr Orelec w obwodzie Sanockim położonych w trzech terminach a to na dniu 24. czerwca 1867, 5. sierpnia i 2. września 1867 każdą razą o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbędzie się:

I. Jako cena wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 26.892 złr. a. w.

II. W dwóch pierwszych terminach dobra te tylko powyżej lub za cenę szacunkowa — zaś w trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej jednakże tylko za taką cenę sprzedane zostaną, która wszystkie długi intabulowane pokryje.

III. Każdy chęć kupienia mający obowiązany 10tą część ceny szacunkowej t. j. w okrągłej kwocie sumę 2700 złr. a. w. gotówką, listami zastawnemi galic. Instytutu kredytowego, lub też obligacyami galicyjskiemi, podług ostatniego kursu Gazety Lwowskiej, który jednakowoż wartości imiennej przewyższać nie może, jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, i akt oszacowania w tutejszosądowej registraturze do przeglądu się znajduje. O czem się obie strony, wiadomych wierzycieli do rąk właściwych, zaś niewiadomych wierzycieli przez edykta i kuratora p. Dra. Waygarta uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 3. kwietnia 1867.

(902) **Kundmachung.** (1)

Nro. 5030. Laut Erlasses des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft vom 25. April l. J. Z. 7476-606 ist eine neue Ausgabe vom 1. Theile des Postcursbuches sammt der Post-Routenkarte der österr. Monarchie und der neu beigegebenen Eisenbahnkarte von Mittel-Europa so eben erschienen und kann um den festgesetzten Ausrufspreis von 70 kr. pr. Exemplar bei der den Verschleiß besorgenden k. k. Postdirection oder im Wege der unterstehenden Postämter bezogen werden.

Der II. Theil des Cursbuches wird demnächst erscheinen und der Preis für denselben besonders bestimmt werden.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 8. Mai 1867.

(896) **E d i k t.** (1)

Nr. 697. Seitens des k. k. Bezirksgerichtes in Wisnicz wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß im Grunde Ersuchschreibens des k. k. Landesgerichtes Krakau vom 19. März 1867 Z. 2969 zur Vornahme der mit beiliegendem Beschluße vom gleichen Datum u. Z. bewilligten öffentlichen exekutiven Feilbietung der unterm 20. Juni 1860 gepfändeten und unterm 9. October 1866 auf 1599 fl. 6 7/8 kr. abgeschätzten dem Simon Kosela von Sobolow gehörigen in Sobolow unter C.Nr. 6 gelegenen Grundwirthschaft, bestehend mit den Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, dann Aeckern im Ausmaße von 6 Joch 1222 □Klft., Wiesen im Ausmaße von 3 Joch 452 □Klft., Hutweiden im Ausmaße von 745 □Klft. und Gestrippe im Ausmaße von 257 □Klft. zur Hereinbringung der durch Karl Weisembach mit der durch das hohe Appelationserkenntniß vom 19. December 1859 Zahl 872 ersiegten Forderung von 150 fl. C. M. sammt 4% Zinsen, bezüglich 50 fl. C. M. seit 15. December 1848 und bezüglich 100 fl. C. M. seit 15. November 1849 an, dann Kosten pr. 71 fl. 73 kr., 10 fl., 7 fl. 66 kr. und 22 fl. 55 kr. ö. W. die Tagfahrt auf den 1. August 1867 um 12 Uhr Vormittags an Ort und Stelle in Sobolow anberaumt wurde, bei welcher diese Licitation unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1) Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth im Betrage von 1599 fl. 6 7/8 kr. ö. W. angennmmen und es wird diese Grundwirthschaft auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden.

2) Jeder Kauflustige hat vor dem Licitationstermine den Betrag von 160 fl. ö. W. im Baaren oder in öffentlichen Obligationen oder galizischen Pfandbriefen, deren Werth nach dem letzten Kurse und nicht nach dem Namenwerthe zu bemessen ist, zu Händen der Feilbiethungskommission als Angeld zu hinterlegen, welcher Betrag zur Sicherstellung der Feilbiethungsbedingniße zu dienen hat.

3) Der Ersteher hat auf Rechnung des Kaufschillinges den Betrag von 400 fl. ö. W. binnen 14 Tagen nach Zustellung des die Feilbiethung genehmigenden Bescheides unter Einrechnung des im Baaren erlegten Vadiums an das Bezirksgerichtliche Depositenamt zu erlegen und den Kaufschillingsrest binnen 30 Tagen nach Rechtskräftigwerdung der zu erlassenden Zahlungsordnung nach Maßgabe der darin enthaltenen Anweisung zu bezahlen.

4) Nach Erlegung des im 3. Absatze bestimmten Kaufschillingstheiles wird der Ersteher auch ohne weitere Anmeldung in den fisischen Besitz der erstandenen Realität eingeführt werden und hat von diesem Zeitpuncte an sämmtliche Steuern, Gemeinde- und öffentliche Lasten zu berichtigen, so wie auch sämmtliche Gefahren zu tragen.

5) Gleichzeitig mit der fisischen Uebergabe wird der Ersteher das Eigenthumsdekret der erstandenen Realität erhalten.

6) Sollte der Ersteher den Licitationsbedingnissen nicht nachkommen, so wird über Ansuchen des Executionsführers oder Executen die nachstehende Realität in einem Termine auf Gefahr und Kosten des wortbrüchigen Erstehers auch unter dem Schätzungswerthe umlicitirt werden, in welchem Falle derselbe nicht bloß mit dem erlegten Vadium, sondern mit seinem ganzen Vermögen für den dießfälligen Ausfall haftet.

7) Das Gericht haftet dem Käufer weder für die Beschaffenheit, noch für das Ausmaß der feilzubiethenden keinen Grundbuchskörper bildenden Realität, deren Pfändungs- und Schätzungsact beim k. k. Bezirksgerichte in Wisnicz eingesehen werden kann.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wisnicz, 16. April 1867.

(897) **E d y k t.** (1)

Nr. 2807. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie jako sąd realny czyni niniejszem wiadomo, że stosownie do odezwy c. k. Złoczowskiego sądu powiatowego deleg. miejskiego celem zaspokojenia pretensyi niewiadomego właściciela przeciw Leibie Moszkowiczowi, Izaakowi Beriszowi dw. im. Wachsgiesser i Keile Mindel Wachsgiesser w kwocie 103 złr. 44 kr. m. k. zpn. wywalczonej egzekucyjna publiczna sprzedaż części realności w Złoczowie pod Nr. 183 leżącej do prawnie pokonanych należących w dwóch terminach t. j. 21. czerwca i 18. lipca 1867 o 10. godzinie rano przy tutejszym sądzie przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania stanowi się wartość tych części przez szacunek w kwocie 2142 złr. 90 c. obliczona, a gdyby ta realność przy owych terminach za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną nie została, natenczas do ustanowienia lżejszych sprzedaży warunków oznacza się termin na dzień 19. lipca 1867 o 10. godzinie zrana.

Każden chęć kupienia mający obowiązany jest kwotę 214 złr. 29 c. w. a. w gotówce albo w papierach publicznych wedle kursu Gazety Lwowskiej jako wadium złożyć, i wolno jest każdemu warunki sprzedaży w całej ich osnowie dalej extrakt tabularny i akt ocenienia w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu niewiadowych jako to: właściciela znalezionej w Lackim sumy 40 złr. z nazwiska niewiadomego, masy leżącej Karola Wierzbickiego i masy leżącej Maryi Kaudelki dalej dla tych wierzycieli którzyby po dniu 11. czerwca 1866 do tabuli weszli albo którymby obecna uchwała dla jakichkolwiek przyczyn doręczoną być nie mogła postanawia się kuratora w osobie adw. Dra. Starzewskiego z substytucyą adw. Dra. Schrenzla, o czem się wyż wymienionych wierzycieli niniejszem edyktem zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. kwietnia 1867.

(877) **Einberufungs-Edikt.** (2)

Nr. 11. Nachbenannte Personen halten sich unbefugt außer den österreichischen Staaten auf:
1. Irael Jacob Hersch Chalaney,
2. Isaac Moses Pantoffel,
3. Jacob Mayer,
4. Schaje recte Osias Meyer Steinbruch,
5. Israel Lam,
6. Ozer Lam,
7. Kisil Josel Schapira,
8. Marcus Beresteczker,
9. Manes Ber Bleicher,
10. Aron Leib Kreschower,

alle aus Brody.

Dieselben werden hiemit aufgefordert, binnen 6 Monaten von der ersten Einschaltung dieses Edictes in die Landeszeitung zurückzukehren, und ihre unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens gegen sie nach dem A. h. Patente vom 24. März 1832 verfahren werden müßte.

Vom k. k. Bezirksamte.

Brody, am 28. April 1867.

Edykt powołujący.

Nr. 11. Następujące osoby bawią nieprawnie za granicami państwa austryackiego:
1. Izrael Jakób Hersch Chalaney,
2. Izak Mojżesz Pantofel,
3. Jakób Mayer,
4. Schaje recte Ozyasz Meyer Steinbruch,
5. Izrael Lam,
6. Ozer Lam,
7. Kisil Josel Schapira,
8. Marcus Beresteczker,
9. Manes Ber Bleicher,
10. Aron Leib Kreszower,

wszyscy z Brodów.

Wzywa się zatem tychże, by w przeciągu sześciu miesięcy od pierwszego umieszczenia tego edyktu do kraju wrócili, inaczej postąpi się z niemi wedle najwyższego patentu z dnia 24. marca 1832.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Brody, dnia 28. kwietnia 1867.

(878) **Einberufungs-Edict.**

Nro. 5986. Nachbenannte Personen halten sich unbefugt außer den österreichischen Staaten auf:
1) Ire Konskewoller,
2) Isaak Billig und
3) Menasche Teitelbaum;

Alle aus Brody.

Dieselben werden hiemit aufgefordert, binnen Einem Jahre von der Einschaltung dieses Edictes in die Landeszeitung zurückzukehren und ihre unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens gegen sie das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem A. h. Patente vom 24. März 1832 eingeleitet werden müßte.

Vom k. k. Bezirksamte.

Brody, am 28. April 1867.

E d y k t.

Nro. 5986. Następujące osoby bawią nieprawnie za granicą Państwa austryackiego:
1) Ire Konskewoller,
2) Izaak Billig i
3) Menasche Teitelbaum;

wszyscy z Brodów.

Wzywa się zatem tychże, by w przeciągu roku od pierwszego umieszczenia tego edyktu w gazecie krajowej do ojczyzny swej powrócili i z tego się przed władzą wykazali, inaczej postąpi się z nimi według Najwyższego patentu z dnia 24. marca 1832.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Brody, dnia 28. kwietnia 1867.

(874) **E d i c t.**

Nro. 6663. Das k. k. Landes- als Handelsgericht hat mit Beschluß vom Heutigen die Eintragung der Societätsfirma „Blau & Epstein", Metallwaaren- und Verwechslungsgeschäft in Krakau, offene Gesellschafter sind: Moritz Blau jun., Ferdinand Epstein und Julius Epstein in Krakau auf Grund des Gesellschaftsvertrages ddto. Krakau 12. April 1867; — Jedem derselben steht das Firmazeichnungsrecht der Gesellschaft zu — bewilligt, und gleichzeitig in Folge dessen im Register für Einzelnfirmen die Firma „Moritz Blau jun." sammt der Firmazeichnung der hiezu berechtigten protokollirten Procuristen Ferdinand Epstein und Julius Epstein gelöscht.

Krakau, am 24. April 1867. (1)

(881) **E d i c t.**

Nro. 24506. Von dem Lemberger k. k. Landesals Handelsgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Hrn. Eugen Kriegshaber mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen ihn am 1. Mai 1867 Z. 24506 zu Gunsten des M. J. Reizes wegen Rest-Wechselsumme von 1400 fl. öst. W. eine Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Wohnort des belangten Eugen Kriegshaber unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Landesadvocat Dr. Kratter mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Gnoiński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 1. Mai 1867. (3)

(887) **E d y k t.**

Nr. 1117. Sąd powiatowy w Birczy niniejszem ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności w kwocie 46 złr. 17 c. a. w. z p. n. przez Maryę Szymoniak przeciw Jurkowi Szymoniak wywalczonej, realność włościańska w Jureczkowie pod nr. 64/60 rep. 63 i położona, własność Jurka Szymoniak stanowiąca składająca się z 14 morgów gruntu, łąk i pastwisk dnia 3. lipca 1867 o godzinie 11 zrana poniżej ceny szacunkowej 140 złr. a. w. najwięcej dającemu za gotówkę tutaj w Birczy w drodze przymusowej publicznie sprzedaną będzie.

O czem się chęć kupna mających z tem dodatkiem zawiadamia, że wolno im czyn szacunkowy w tutejszo-sądowej izbie pismochowczej wejrzeć lub w odpisie podnieść, o ilości zaś ciężarów do gruntu przywiązanych, w c. k. urzędzie poborczem wiadomość zasiągnać.

C. k. sąd powiatowy.

Bircza, dnia 3. maja 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.